

Eloy Martínez Simón

**ALTRES INVASIONS
ALIENÍGENES**

EDICIONS **DOCUMENTA** BALEAR

2020

Guió inacabat de la pel·lícula

2020: The Year of the End

INT. SALA D'ORDINADORS DEL CENTRE D'INVESTIGACIÓ CLIMATOLÒGICA DE GROENLÀNDIA – MITJA TARDA

Completament envoltat d'ordinadors i enfundat dins un gruixut abric d'esquimal, el científic matorní David Riera dormisqueja escarxofat a la seva cadira, mentre el petit televisor que té al davant, encaixonat entre dos arxivadors a punt de desbordarse, reproduïx una gravació de l'últim partit del Barça. Només hi és ell a la sala. De les parets pengen un parell de mapes gegants de l'Àrtic, diverses gràfiques plenes de xifres i coloraines, i algunes fotografies enganxades amb cinta adhesiva: el David portant a coll i bec una nena rossa, de quatre o cinc anys; una dona somrient; la plantilla completa del cadet A del FC Cerdanyola, lliga 1992-1993. Com que el so del televisor està apagat, el silenci és gairebé absolut, tret dels eventuais roncs del David i de la veu, esmorteïda, quasi inaudible, que emergeix

d'una ràdio perduda per algun racó de la sala. En funció de la cobertura, el volum va pujant o baixant.

LOCUTOR. ... sembla que avui a la Plaça Roja de Moscou ha tornat a succeir el mateix que va passar aquest dimecres a un barri perifèric de Nova York i que, segons les últimes informacions, hauria tingut lloc també, al llarg dels darrers dies, a diferents ciutats del Marroc i a un petit municipi belga: una bandada d'uns sis-cents coloms s'ha precipitat de cop i volta contra el terra, estavellant-se contra edificis, cotxes i vianants, i originant una situació de caos i pànic que les autoritats encara estan tractant de posar sota control...

Mentre el locutor parlava, el centrecampista dret del Barça ha rematat un córner i ha marcat gol. Ara, la càmera segueix al jugador, que corre a abraçar els seus companys per celebrar-ho. Tot d'una, a un dels monitors arrengrerats sobre la taula apareix un puntet vermell, que s'encén i s'apaga, i l'aparell comença a emetre un so lleu però persistent: "bip-bip-bip-bip...". El David, despertat pel soroll, gira el cap vers el monitor en qüestió, parpelleja, badalla i torna la mirada al televisor. Celebra el gol amb un assentiment de cap. Tot seguit, s'encén un nou puntet a la pantalla, i el seu "bip-bip..." s'afegeix al de l'anterior. El David sospira, molest, i mira de reüll el monitor abans de centrar novament l'atenció en la repetició del gol. De seguida, però, s'encén un nou puntet, i a continuació, dos més. Mentre el David s'aixeca i

camina lentament cap al monitor, mirant-se'l amb desorientació, uns altres dos, tres, quatre, cinc punts vermells comencen a brillar entre els altres. Quan el David arriba davant del monitor, el batibull dels "bip-bip" s'alça ja sobre el murmurí de la ràdio i amb prou feines queden tres bocinets de pantalla nets de color vermell. Es passa una mà pel cabell, fa que no amb el cap i, amb les mans tremoloses, comença a repassar diversos informes que té sobre la taula. Comprova fins a tres vegades les dades que apareixen al monitor. Agafa una calculadora i es posa a gorgotejar acceleradament un munt de xifres sobre una pàgina en brut. En acabar, es queda mirant el resultat, esglaiat, i murmura:

DAVID. Dos dies.

Tan de pressa com pot, agafa el full i corre cap al fax per enviar-lo als seus superiors. El fax, però, estava apagat i, un cop l'ha engegat, triga minut i mig a carregar-se del tot. Durant el procés d'encendre's, de l'aparell surt un sorollós brunzit. El David espera amb impaciència i, quan per fi aconsegueix enviar el seu informe urgent, mira cap a una banda i altra, sense saber quin pas fer a continuació. En sentir per casualitat la veu del locutor prenent força des de la ràdio, el David comença a buscar desesperadament el telèfon, el troba, tecleja un número i espera.

CONTESTADOR. (*Amb to amable i una veu melòdica*) Moltes gràcies per trucar a la seva emissora de confiança. Mantinguï's a l'espera.